

MAANDELIJKS
uitgezonderd februari en juli
P209885

De Vlaamse Imker

Tijdschrift voor imkers

Editie maart 2019

Jaargang 23 - nr. 2

V.U.: Paul Beullens, Molenstraat 46 - 2970 Schilde

Indien in uw naam of adres een fout voorkomt, gelieve de verbeterde adresklever in een omslag terug te sturen naar Paul Beullens - Molenstraat 46 - B 2970 Schilde (03.383.57.67)

Een belangrijk vonnis

(Vrederecht Geel, 9 oktober 2018, rolnummer 18A152)

In het novembernummer van verleden jaar maakten we melding van de uitspraak van de vrederechter van het Vrederecht van het kanton Geel, in verband met een klacht wegens hinder veroorzaakt door bijen.

Vermits het op dat ogenblik nog mogelijk was om tegen het vonnis in beroep te gaan, hebben wij ons beperkt tot de mededeling van de beslissing, namelijk dat onze collega-imker die men gedagvaard had, volledig in het gelijk werd gesteld. Ondertussen is gebleken dat de eisende partij geen beroep aantekende.

We ontvingen van meester Raf Jaspers, die onze collega met succes verdedigde, een kopie van het vonnis dat we hier samengevat en in grote lijnen publiceren. Het is immers een belangrijk precedent en kan in de toekomst eventueel als referentie dienen voor gelijkaardige gevallen.

De feiten

Onze collega, Victor Van Lommel, woont sinds 1981 op hetzelfde adres. In 2002 verkreeg hij, op grond van een dossier dat voldeed aan alle vereisten, vanwege het College van Burgemeester en Schepenen van zijn stad een vergunning tot het uitbaten van een bijenstand. Zeven buurtbewoners, die tussen 2010 en 2015 in de wijk kwamen wonen, dienden klacht in bij het vrederecht wegens schade en hinder. De aangehaalde schade werd veroorzaakt door het achterlaten van uitwerpselen door de bijen. Zij eisten een schadevergoeding en het verplaatsen van alle bijenkasten, op vier na.

De Vrederechter was in de loop van het proces ook persoonlijk ter plaatse gekomen om de bijenstand en de 'vervuiling' in de omgeving met eigen ogen te zien.

Het onderzoek

In eerste instantie werd minutieus nagegaan of de wettelijke afstanden, zoals voorzien in het veldwetboek, gerespecteerd werden. Wat hier duidelijk het geval bleek te zijn.

Als belangrijke, bijkomende opmerking wordt in het vonnis vermeld dat 'de afstanden dienen gemeten te worden vanaf het vlieggat van de bijenkast tot de dichtstbijzijnde woning en niet van eigendomsgrens tot eigendomsgrens, zo niet zou de toegelaten afstand verschillen naargelang de diepte van de eigendom, onafgezien waar de

bijenkasten zich op de eigendom zouden bevinden’.

De vrederechter besluit dan ook dat ‘de uitbating vergund werd en er geen enkele aanwijzing is dat de plaatsing en uitbating van de bijenkasten in strijd zouden zijn met de hem afgeleverde vergunning’.

Wat betreft de aangerichte schade wordt in het vonnis opgemerkt dat de eigenaar-bewaarder van een dier hoofdelijk aansprakelijk is voor het gedrag ervan. Ook wanneer dat normaal is voor het betrokken dier. Van abnormaal of onvoorzienbaar gedrag kan slechts sprake zijn in geval van overmacht of door een daad van een derde.

Door een gerechtsdeurwaarder werd nagegaan in welke mate er lichtgele vlekjes (de aangehaalde schade) op de verandadaken, tuinstoelen, terrasvloeren, zonnepanelen, ramen, enz. aangetroffen werden.

De vrederechter concludeert op basis van haar bevindingen tijdens het plaatsbezoek dat ‘Gele spatjes duiden op de aanwezigheid van stuifmeel en kunnen veroorzaakt zijn door rondvliegend stuifmeel, hetzij door ontlasting van stuifmeel-etende insecten zoals bijen, hommels, wespen, zweefvliegen vlinders en vliegen. Het bevat geen bijtende substantie en is te verwijderen bij een reinigingsbeurt. In de zomer vliegen talrijke insecten rond die gevels, ramen en auto’s bevuilden. Alle voorwerpen in openlucht zijn daaraan blootgesteld. Een ‘matige’ tot ‘geringe’ vervuiling is daarbij normaal en, zo deze al als ‘schade’ kan worden beschouwd, is deze aan niemand in het bijzonder toerekenbaar. .... Dit alles in acht genomen, is geen aan verweerder (de imker dus) toewijsbare schade aangetoond.’

In verband met de hinder verwijzen de klagers naar het Burgerlijk Wetboek. De rechter wijst erop dat zij het bewijs moeten leveren dat de hinder veroorzaakt wordt door een daad, een verzuim of door gedragingen die aan de imker kunnen aangerekend worden. Zij voegt eraan toe dat de imker ‘als hobby-imker 14 bijenkasten houdt in zijn tuin sedert minstens 16 jaar, in acht genomen de vergunningsaanvraag en dat de wijk in de afgelopen 8 jaar is uitgegroeid tot een residentiële woonwijk’. En besluit: ‘Overmatige hinder komt niet bewezen voor’.

De beslissing

De vordering wordt ontvankelijk verklaard maar ongegrond. Wat betekent dat de imker volledig in het gelijk gesteld werd. De kosten van het geding zijn ten laste van de eisende partij.

Een goede raad: wanneer je geconfronteerd wordt met al dan niet gelijkaardige feiten, aarzel niet en doe een beroep op de juridische bijstand van AVI vzw (Laurent Ignoul - tel. 03.663.27.05). ■